

F. t. l. om bæredygtige biobrændstoffer

benzin eller dieselolie, er forpligtet til at sikre, at mindst 5,75 pct. af det samlede salg af brændstoffer til landtransport, er biobrændstoffer. I lovforslaget forstås ved "salg af brændstoffer" den mængde benzin, dieselolie og biobrændstoffer, som den af lovforslaget omfattede virksomhed samlet set sælger. Begreberne "benzin" og "dieselolie" er defineret i EU-retten og nærmere fastlagt i brændstofkvalitetsdirektivet. Brændstofforbrug, der anvendes i eksempelvis traktorer og ikke vejgående maskiner, er ikke omfattet af virksomhedernes forpligtelse til at sælge 5,75 pct. biobrændstof. Et eventuelt forbrug af biobrændstof i disse maskiner tæller således ikke med i opgørelsen af forpligtelsen, idet der ikke er tale om "landtransport" i denne lovs forstand, ligesom forbruget af brændstof i disse maskiner ikke indgår i det brændstofforbrug, som forpligtelsen skal opgøres i forhold til. Opgørelsen af forpligtelsesprocenten i energiindhold skal ses i forhold til en opgørelse efter volumen. Således opereres der i biobrændstoffdirektivet med, at det vejledende mål på 5,75 pct. opgøres efter energiindhold, mens brændstofkvalitetsdirektivet opererer med volumenopgørelser, når det angives, hvor meget biobrændstof der kan blandes i benzin og diesel.

Virksomhederne kan alene medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4, jf. bemærkningerne til § 4.

Virksomhederne gives i øvrigt fleksibilitet med hensyn til, hvor og hvordan de vil opfylde forpligtelsen. Herunder kan virksomhederne selv vælge, på hvilket trin i forsyningskæden fra import eller raffinaderi til slutkunden biobrændstofferne skal iblandes, i hvilket omfang, der skal blandes biobrændstof i al benzin og dieselolie, som sælges, eller om der skal sættes målrettet på særlige markedssegmenter eller lignende.

Bestemmelsen i stk. 2 tjener til at implementere dele af VE-direktivets art. 21, stk. 2, ved at fastslå, at bidraget fra biobrændstoffer fremstillet på basis af affald, restprodukter m.v., såkaldte 2. generation af biobrændstoffer, anses for at være dobbelt så stort som bidraget fra andre biobrændstoffer, når en virksomhed opgør sin forpligtelse til at sælge 5,75 pct. biobrændstoffer ud af virksomhedens samlede brændstofsalg. Bestemmelsen tjener således til at implementere første led i VE-direktivets art. 21, stk. 2, idet det forhold at virksomheder omfattet af lovforslaget skal sælge en vis mængde biobrændstof, når de sælger benzin og dieselolie, anses for at være "VE-forpligtelser, der nationalt pålægges operatører" i direktivets forstand. Såfremt virksomheder omfattet af loven anvender bio-

brændstoffer nævnt i stk. 2 til at opfylde biobrændstofforpligtelsen, vil dette skulle dokumenteres efter regler fastsat i medfør af § 3, stk. 6, og § 5.

Dobbelttællingsbestemmelsen i stk. 2 betyder rent praktisk, at en virksomhed kun behøver at sælge halvt så meget biobrændstof af 2. generation, i forhold til hvis hele forpligtelsen skulle opfyldes med 1. generation af biobrændstof. Sælges f.eks. 94,25 liter benzin og diesel, vil der uden anvendelse af dobbelttællingsbestemmelsen skulle sælges 5,75 liter biobrændstof af 1. generation, således at det samlede salg bliver 100 liter. Sælges i eksemplet i stedet alene 2. generation af biobrændstof sammen med de 94,25 liter benzin og diesel, skal der alene sælges den halve mængde biobrændstof, nemlig 2,875 liter. Dette giver et samlet salg på 97,125 liter brændstof i alt. Det er ikke en forudsætning for anvendelse af dobbelttællingsbestemmelsen, at hele den pågældende virksomheds salg af biobrændstof er biobrændstof af 2. generation. En virksomhed vil således kunne anvende en blanding af både 1. og 2. generation af biobrændstoffer til at opfylde sin forpligtelse. Hvilket blandingsforhold der er anvendt til at opfylde forpligtelsen vil skulle fremgå af virksomhedernes årlige rapport i medfør af § 5.

Klima- og energiministeren kan i medfør af stk. 6 udstede regler om definition af de biobrændstoffer, som tæller dobbelt. Er der tvivl om, hvorvidt et bestemt biobrændstof falder ind under kategorien af 2. generation af biobrændstoffer nævnt i lovforslagets § 3, stk. 4, og dermed også VE-direktivets art. 21, stk. 2, kan enhver EU-medlemsstat i medfør af VE-direktivets art. 18, stk. 8, bede Kommissionen undersøge og træffe afgørelse om, hvorvidt det givne biobrændstof kan komme i betragtning med henblik på måling af overholdelse af VE-forpligtelse efter direktivet. Da en måling af VE-forpligtelse efter direktivet, som er det samme som biobrændstofforpligtelse efter lovforslaget, indebærer afgørelser af, hvorvidt et givent biobrændstof kan tælle dobbelt i medfør af dobbelttællingsbestemmelsen, vil vurderingen af, hvorvidt et givent biobrændstof tilhører kategorien af 2. generation af biobrændstoffer, kunne forelægges Kommissionen af EU's medlemsstater. Ministeren kan i øvrigt fastsætte regler herom, jf. bemærkningerne til stk. 6 nedenfor.

Det følger endvidere af forslaget til stk. 3, at salg til eksport ikke indgår i det samlede salg af benzin og dieselolie, idet biobrændstofforpligtelsen på 5,75 pct. målt efter energiindhold alene skal opgøres i forhold til det årlige salg, der finder sted i Danmark. Salg til Grønland og Færøerne anses i denne sammenhæng som eksport. Desuden fradrages salget af benzin og